

Asia: VN/7272/2024

Luonnos hallituksen esitykseksi laiksi käytöstä poistetun maatuulivoimalan purkamisesta ja purkuvakuudesta sekä laiksi rakentamislain muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Kommenttinne 1 §:ään – Soveltamisala

Era kommentarer om 1 § – Tillämpningsområde

Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry kiittää mahdollisuudesta lausua otsikon mukaisesta aiheesta.

Maatuulivoimaa sijoitetaan maanomistajan suostumuksella perustuen maanvuokra- ja käyttöoikeussopimuksiin, joissa käsitellään maatuulivoimahankkeen koko elinkaari alkaen suunnittelusta ja päättyen voimaloiden purkamiseen ja alueiden palauttamiseen voimaloita edeltäneeseen tilaan. Maanvuokra- ja käyttöoikeussopimukset ovat sopimusvapauden piirissä ja siten niissä voi olla merkittäviä hankekohtaisia eroja. Maanomistajan kannalta sopimus on ylisukupolvinen, eli maanomistaja ei tee sopimusta vain itselleen vaan myös tuleville omistajasukupolville. Parhaimman sopimushetkellä vallinneen tietotaidon turvin maanomistaja on pyrkinyt ennakoimaan tulevaisuuden tarpeita, mutta sopimus muodostuu maanomistajan ja tuulivoimayhtiön neuvottelemasta kokonaisuudesta. MTK:n saaman maanomistajapalautteen perusteella tuulivoimayhtiöt tavoittelevat sopimusteilse itselleen taloudellisesti edullisinta tilannetta, mikä on ilmennyt heikompina purkuvelvoitteina ja purkuvakuuksina suhteessa maanomistajan omiin toiveisiin ja näkemyksiin. Myös sopimuskäytännöt ovat kehittyneet viimeisen vuosikymmenen aikana. MTK arvioi ettei kaikissa nyt tuotannossa olevissa maatuulivoimaloissa ole sopimukseen perustuvaa purkuvakuutta, sillä purkuvakuuden sisältyminen osaksi maatuulivoiman sopimuskulttuuria vakiintui vasta myöhemmin suhteessa maatuulivoimarakentamisen alkuaikoihin.

MTK pitää lakiuudistusta tärkeänä. MTK arvioi lain edistävän tuulivoiman hyväksyttävyyttä sekä sujuvoittavan tuulivoimakehitystä, kun maanomistajan kannalta yksi keskeinen sopimusehtokokonaisuus saa lainsäädännöllisen yhtenäisen raamin. Kuitenkin lakiluonnoksen erilaisiin päivämääriin ja muihin yksityiskohtiin sidotut vastuunrajat ovat omiaan hämärtämään oikeuksia ja pysymään tietoisena, mitkä velvollisuudet asiassa on. Lainsäädännön tulee olla selkeää ja ennakoitavaa maanomistajan oikeusturvan näkökulmasta.

MTK:n mielestä laki tulisi säätää koskemaan tuulivoiman lisäksi myös teollisen mittakaavan aurinkovoima-alueita. Tuulivoiman käyttöoikeus- ja maanvuokrasopimuskulttuurissa purku- ja vakuusehdot ovat vakiintuneet osaksi sopimuksellista ympäristöä, vaikka näkemyserot osapuolien välillä vaihtelevat purkamisen ja vakuuden laadusta ja määrästä. Teollisen mittakaavan aurinkovoiman vastaavassa käyttöoikeus- ja maanvuokrasopimuskulttuurissa purku- ja vakuusehdot eivät ole vakiintuneet, mikä ilmenee siten ettei teollista aurinkovoimaa edistävä toimija ole sisällyttänyt ensimmäisiin sopimusluonnostarjouksiin purku- ja vakuusehtoja. Maanomistajat ovat näitä erikseen joutuneet vaatimaan, kun ovat ymmärtäneet tämän sopimusehtokokonaisuuden puuttumisen. MTK pitää mahdollisena, että Suomessa edistetään sellaisia teollisen mittakaavan aurinkovoimahankkeita, joiden käyttöoikeus- ja maanvuokrasopimuksissa ei käsitellä purku- tai vakuustoimia. Sääntelyllä olisi samankaltaisia vaikutuksia aurinkovoiman hyväksyttävyyteen ja kehittämisen sujuvoittamiseen kuin tuulivoimassa.

Kommenttinne 1 §:ään – Soveltamisala

MTK kiinnittää huomiota soveltamisalan kohdennukseen. Soveltamisala kohdentuu vain maatuulivoimalan purkamiseen sekä puretun tuulivoimalan sijaintipaikan palauttamiseen. Soveltamisalan ulkopuolelle on jätetty sähkönsiirto. MTK huomauttaa tuulivoiman energiantuotannossa sähkönsiirron jakautuvan kahteen eri osioon; 1) yhtenäisen tuulivoimatuotantoalueen sisäiseen sähkönsiirtoon ja 2) tuotantoalueen ja kantaverkon liityntäpisteen väliseen sähkön siirtolinjaan. Tuulivoimatuotantoalueen sisäinen sähkönsiirto kokoa sähkömarkkinoille siirrettävän sähkön tyypillisesti yhteen kokoamispisteeseen, josta sähkö siirretään siirtolinjaa pitkin kantaverkkoon ja sähkömarkkinoille. Tuulivoimatuotantoalueen sisäinen sähkönsiirto on toteutettu lähtökohtaisesti maakaapeloinnin ja sijoittaminen perustuu tyypillisesti samaan käyttöoikeus- ja maanvuokrasopimukseen kuin maatuulivoiman sijoittaminen. Sähkön siirtolinjan sijoittamisen lunastettu käyttöoikeus voidaan purkaa Maanmittauslaitoksen lunastustoimituksessa, mikä on asianmukaista toteuttaa siirtolinjatarpeen poistuessa.

MTK:n mielestä soveltamisalaa tulee laajentaa koskemaan myös tuulivoimatuotantoalueen sisäistä sähkönsiirtoa. Tuulivoimatuotantoalueena voidaan pitää käyttöoikeus- ja maanvuokrasopimuksien alaista maa-alaa sekä tuulivoimarakentamista ohjaavan kaavan kaava-aluetta. MTK:n mielestä lainsäädännön lähtökohtana tulee olla tuulivoimatuotantoalueen sisäisten johtojen poistaminen ellei maanomistajan kanssa ole toisin sovittu. Sähköjohdoilla on oma käyttöikänsä, mikä heikentää niiden käytettävyyttä mahdollisessa uudessa tuulivoimahankkeessa. Todennäköisesti mikäli samalle alueelle sijoittuu uutta tuulivoimaa, niin uudessa tuulivoimahankkeessa sijoitetaan uudet tuotantoalueen sisäiset sähköjohdot. Myös kiertotaloustavoitteiden näkökulmasta sähköjohdot on tarkoituksenmukaista velvoittaa poistamaan ja uudelleenhyödyntämään sähköjohtojen kupari eikä jättää sitä maaperään.

MTK kiinnittää huomiota soveltamisalan kohdentuvan vain käytöstä poistetun maatuulivoimalan määrittelyyn. MTK tuo esille, että pääsääntöisesti maatuulivoimaloiden sijoittamisoikeus perustuu maanomistajan ja tuulivoimayhtiön väliseen maanvuokra- ja käyttöoikeussopimukseen. MTK tulkitsee soveltamisalan rajaavan sellaisen tilanteen ulkopuolelle, jossa tuulivoimala jatkaisi

toimintaa ilman voimassa olevaa maanvuokra- ja käyttöoikeussopimusta. MTK pitää tällaista tilannetta epätodennäköisenä, mutta teoriassa mahdollisena. Maanomistajan oikeusturvan kannalta MTK pitää tarkoituksenmukaisena laajentaa käytöstä poistetun maatuulivoimalan määritelmää tilanteisiin, joissa maatuulivoimalalla ei ole voimassa olevaa sijoitusoikeutta.

MTK toivoo ministeriön laajentavan soveltamisalaa koskemaan myös teollista aurinkovoimatuotantoa.

Suomessa on suunniteilla runsaasti erilaisia sähköinfran tuotanto-, varastointi- ja siirtojärjestelmiä, -rakennelmia ja -rakennuksia. Merkittävä osa näistä sijoittuu yksityiselle maalle joko sopimalla tai pakkokeinoin. Yksittäisten toimintojen tarve ja taloudelliset edellytykset voivat päättyä yllättäen ja arvaamattomasti, mutta toimintamallit ja käytännöt purkamisen, alueiden palauttamisen ja purkuvakuuden osalta eivät ole selkeät ja yhtenäiset. MTK edellyttää ministeriötä tarkastelemaan sähköinfran tuotanto-, varastointi- ja siirtojärjestelmien purku- ja alueidenpalauttamistoimia yhdessä vakuustarkastelun kanssa sekä ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin, jotta käytöstä poistettujen toimintojen purkaminen ja alueiden palauttaminen olisi sujuvaa, viivytyksetöntä ja maanomistajan omaisuudensuojaa kunnioittavaa.

Kommenttinne 2–3 §:ään – Purkamisvelvollisuus ja purkamisen laajuus eräissä tilanteissa **Era kommentarer om 2–3 § – Nedmonteringsskyldighet och nedmonteringens omfattning i vissa situationer**

MTK pitää erittäin hyvänä ja kannatettavana 2.1 §:n lähtökohtaa, että voimalan omistajan on purettava käytöstä poistetun maatuulivoimalan maanpäälliset osat, voimalan perustukset sekä voimalaa ympäröivän pystytys- ja huoltokentän rakenteet kokonaisuudessaan. MTK:n mielestä purkamisvelvollisuuden lähtötaso ei voi olla tätä heikompi. Kuten MTK tuo esille 1§:n soveltamisalasta, niin MTK laajentaisi purkamisvelvoitteet koskemaan myös tuulivoimatuotantoalueen sisäistä sähkönsiirtoa.

MTK suhtautuu myönteisesti lain 2.2§:ään, jonka mukaan kunnan tulee viimesijaisesti toteuttaa 2.1§:n purkamistoimet voimaloiden omistajan laiminlyödessä purkamistoimet. Tätä kuitenkin sovellettaisiin vain niihin tuulivoimaloihin, joiden rakentamislupahakemus on tullut vireille 1.1.2028 jälkeen. Suomessa on parhaillaan tuotannossa noin 2000 tuulivoimalaa (9433MW). Suomen Uusiutuvat ry:n tuulivoimatilastojen mukaan rakenteilla on 142 tuulivoimalaa (982MW), luvitettuna 574 tuulivoimalaa (3672MW) ja luvitus/selvitysvaiheessa 5299 tuulivoimalaa (45121MW). Kantaverkkoyhtiö Fingrid arvioi tuulivoimakapasiteetin olevan 33000MW vuonna 2035. MTK pitää mahdollisena, että vuonna 2035 saavutettu 33 000MW tuulivoimakapasiteetin voimaloista yksikään ei ole lakiluonnoksen 2.2§:n piirissä. Tällä hetkellä ei ole arvioita kuinka tuulivoimakehitys jatkuu esimerkiksi tuon saavutetun 33 000MW kapasiteetin jälkeen, kehitys on riippuvainen myös sähkönkulutuksen kehitymisestä.

MTK kantaa huolta siitä, että merkittävässä osassa tuulivoimaloita ei olisi olemassa lain tuomaa turvaa maanomistajalle tilanteessa, jossa voimaloiden omistaja laiminlyö purkamisvelvoitteen. Maanomistajien riski korostuu erityisesti niissä tuulivoimaloissa, joista ei ole käyttöoikeus- ja maanvuokrasopimuksissa sovittu purkuvakuudesta.

MTK ei pidä hyväksyttävänä tai maanomistajia yhdenvertaisesti kohtelevana, jos vain osassa tuulivoimalan purkuvelvoitteissa on kunta viimesijaisena vastuupurkajana. MTK:n mielestä kunnan tai valtion viimesijainen purkuvastuu tulee laajentaa koskemaan myös niitä tuulivoimaloita joiden rakentamislupa on tullut vireille ennen 1.1.2028. MTK käsittelee tätä ratkaisuehdotuksineen Vakuutta koskevat säännökset -lausuntokohdassa.

MTK pitää lakiluonnoksen 3.2§:n lähtökohtaa tarkoituksenmukaisena; maanomistajan kirjallisella suostumuksella tuulivoimalaa ympäröivän pystytys- ja huoltokentän rakenteita ei tarvitse purkaa tai palauttaa voimalan rakentamista edeltäneeseen tilaan. Maanomistajan suostumuksen lisäksi edellytetään jatkokäyttöön liittyvää syytä ettei pystytys- ja huoltokentän rakenteita tarvitse purkaa tai palauttaa voimalan rakentamista edeltäneeseen tilaan. Tämä mahdollistaa tuulivoimalan purkamisvaiheen maanomistajan, joka voi olla eri kuin voimalan sijoittamisesta sopinut maanomistaja, maankäyttötavoitteiden ja suunnitelmien huomioinnin. Maanomistaja tarvitsee kuitenkin tietoa millainen vastuu hänelle muodostuu suostuessaan tiettyjen osien purkamattomuuteen, eli voiko purkamattomista ja poistamattomista osista muodostua maanomistajalle vastuu purkamiseen ja poistamiseen myöhemmin. Tällä on selkeä merkitys kuinka maanomistajan tulisi arvottaa suostumuksen antaminen suhteessa hänelle tuleviin vastuisiin. Tilanteessa, jossa maanomistajalla on jatkokäyttösuunnitelma ja siten suostumukseen perustuen tuulivoimalaa ympäröivän pystytys- ja huoltokentän rakenteita ei tarvitse purkaa tai palauttaa voimalan rakentamista edeltäneeseen tilaan, mutta jos jatkokäyttösuunnitelma ei toteudukaan maanomistajasta riippumattomista syistä, niin muodostuuko maanomistajalle velvollisuus purkaa tuulivoimalaa ympäröivän pystytys- ja huoltokentän rakenteet ja palauttaa voimalan rakentamista edeltäneeseen tilaan?

MTK kiinnittää huomiota, että lakiluonnoksen 3.1§:n mukaan kunnan rakennusvalvontaviranomainen voi määrätä maatuulivoimalan purkamisluvassa, ettei voimalan perustuksia tarvitse purkaa kokonaan, jos purkamisesta aiheutuu ympäristölle haittaa. Tämä määräys tehtäisiin ilman maanomistajan kirjallista suostumusta (vrt. 3.2§) ja korvauksetta, mitä MTK ei pidä hyväksyttävänä tai perusoikeuksia kunnioittavana. Kuten lain perusteluissa kerrotaan, niin purkamatta jättämiselläkin on ympäristövaikutuksia.. Purkamatta jättämisellä voi olla vaikutuksia maaperän hydrologiseen tilaan ja raskasmetallipitoisuuteen. Lisäksi perustuksien purkamattomuus voi tarkoittaa maanomistajalle kiinteistökehittämismahdollisuuksien rajoittumista perustuksien kohdalla ja sen läheisyydessä, mikä riippuu maanomistajan omista kiinteistökehittämissuunnitelmista ja -tavoitteista. MTK:n mielestä korvausperustana toimii tuulivoimalasta ja sen maanvuokraustoiminnasta muodostunut tuotto-odotus ja -arvo, joka menetetään perustuksien jäädessä kokonaan tai osittain maaperään (vrt. KKO:2025:19).

Lakiluonnoksen 3.1§ mahdollistaa myös sen, että kunta voisi lakiluonnoksen 2.2§:n mukaisessa tilanteessa määrätä itselleen lievemmän purkamisvelvoitteen taloudellisin motiivein perustellen purkamisesta syntyvillä ympäristöhaitoilla ja lopulta jättäen haitat maanomistajalle. MTK muistuttaa purkamisesta aiheutuvan haitan olevan kuitenkin ajallisesti hetkellinen, kun maaperään perustukset jätettynä ovat käytännössä pysyvä haitta ympäristölle ja maanomistajalle.

MTK muistuttaa ympäristöministeriötä, että Suomen valtio on tunnistanut ja tunnustanut omaisuudensuojan toteutumisessa olleen merkittäviä puutteita ja ongelmia, minkä seurauksena mm. lunastuslain korvausperusteita uudistettiin. Tämä uudistus ei yksin riitä, vaan omaisuudensuojan toteutumista ja vahvistamista on tarve parantaa lainsäädännössä sekä viranomaismenettelyissä.

MTK edellyttää 3.1§:n tuulivoimaloiden perustuksien purkamattomuuskynnyksen nostamista ympäristön kannalta merkitykselliseen haittaan, jotta lain tavoitetilan toteutuminen ei ole liian matala. Lisäksi MTK edellyttää maanomistajan omaisuudensuojan vahvistamista korvaussäädöksellä, jos kunnan rakennusvalvontaviranomainen määrää purkamisluvassa ettei perustuksia tarvitse purkaa kokonaisuudessaan. Maanomistajalle ei saa jättää mitään haittoja korvauksetta. Korvauksista tulee vastata purkamisluvan haltija; ensisijaisesti voimaloiden omistaja ja toissijaisesti lakiluonnoksen 2.2§:n mukaisesti kunta. Korvaukset on määriteltävä viimesijaisesti lunastuslain mukaisessa järjestyksessä ja Maanmittauslaitoksen korvaustoimituksessa. Koska todellisia haittoja on haasteellista arvioida ja kiinteistöarvioinnissa virhemarginaali on +/- 10-50%, niin MTK:n mielestä korvaukset tulee määrätä puolitoistakertaisena ja siten minimoida haitasta syntyvä taloudellinen riski maanomistajalle. Tämä korostaisi perustuksien purkamatta jättämisen tarpeen aidosti ympäristöllisistä syistä eikä taloudellisista syistä. Korvausten määrääminen puolitoistakertaisena on käytössä mm. kaivoslaissa ja vesilaissa.

MTK ehdottaa uudeksi 3 §:ksi seuraavaa;

3 § Purkamisen laajuus eräissä tilanteissa

Kunnan rakennusvalvontaviranomainen voi määrätä maatuulivoimalan purkamisluvassa, että voimalan perustukset on 2 §:n 1 momentista poiketen purettava vain luvassa täsmennettyyn syvyyteen asti, jos perustusten purkamisesta kokonaan aiheutuisi ympäristölle merkityksellistä haittaa, jota ei voida purkamisen toteutumistavan valinnoilla riittävästi vähentää.

Kunnan rakennusvalvontaviranomainen voi määrätä maatuulivoimalan purkamisluvassa, että alueen jatkokäyttöön liittyvästä syystä voimalaa ympäröivän pystytys- ja huoltokentän sekä tuulivoimatuotantoalueen sähkönsiirron rakenteita ei ole tarpeen purkaa ja että tuulivoimalan sijaintipaikkaa ei ole tarpeen palauttaa voimalan rakentamista edeltäneeseen tilaan, jos maanomistaja antaa tähän kirjallisen suostumuksensa.

Maanomistajalla on oikeus saada korvaus maatuulivoiman perustuksien purkamattoman osuuden aiheutuvasta haitasta ja vahingosta. Jos asianosaiset eivät pääse sopimukseen korvauksesta, asia ratkaistaan noudattaen, mitä kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetussa laissa säädetään lunastuskorvauksen määrittämisestä.

Määrättäessä korvausta 3.3§:n nojalla, on korvaus määrättävä puolitoistakertaiseksi. Siltä osin kuin korvaus on määrättävä puolitoistakertaisena, ei korvaukselle suoriteta lunastuslain 38a §:n mukaista korotusta.

Kommenttinne 4–6 §:ään – Vakuutta koskevat säännökset

Era kommentarer om 4–6 § – Bestämmelser om säkerheten

MTK kiinnittää huomiota, että lakiluonnoksen 4.1§:n mukaan määritetty vakuus on asetettava kokonaisuudessaan kunnan rakennusvalvontaviranomaisen hyväksi ennen rakennustöiden alkamista. MTK pitää tätä kohtuuttomana vaatimuksena ja nostaa tuulivoiman investointikynnystä, kun tuulivoimarakentamisen alkuvaiheessa täytyy merkittävä pääoma kerätä ja sitouttaa vakuuksiin. MTK:n havaintojen mukaan tuulivoiman sijoittamisen sopimuskulttuurissa vallitsevana käytäntönä on vakuuden asettamisen porrastaminen. Porrastamisessa on esimerkiksi 1/3 vakuusarvosta asetettu ennen rakentamista ja loput porrastetusti rakentamisen jälkeen tuotantoaikana. MTK pitää vakuuden asettamisen porrastusta toimivanana ja tuulivoimarakentamista edistävänä käytäntönä. MTK edellyttää vakuuden porrastamista siten, että ennen rakentamista tulee asettaa murto-osa kokonaisvakuudesta ja loput porrastetusti rakentamisen jälkeen tuulivoimaloiden tuotantoaikana. Vakuuden asettamisella ei saa olla haitallisia vaikutuksia maanomistajakorvauksiin, eli tuulivoiman maavuokriin.

MTK:n mielestä on tarkoituksenmukaista edellyttää vakuuden kattavan koko tuulivoimalan purkamisen perustuksineen ja sijaintipaikan ennalleen palauttamisen toimet. MTK on tyytyväinen kiertotalouden ja sen tavoitteiden huomioinnista osana vakuusmaksun arviointia, mutta purkamisesta syntyville materiaaleille ei saa antaa liian optimistista arvoa. MTK:n mielestä on oikein edellyttää purkujätteiden ja -materiaalien arvottamiseksi vakiintuneita markkinoita ennen kuin ne voidaan huomioida osana asetettavaa vakuutta.

Lakiluonnoksen periaatteena voidaan todeta, että kunta toimii toissijaisena purkamisvelvollisena (2.2§) kun kunnalla on etuoikeus vakuuksiin (4.1§). Tämä ilmenee myös lakiluonnoksen voimaantulosäännöksissä (11§). Tämä tarkoittaa sitä, että nykyisillä maanvuokra- ja käyttöoikeussopimuksilla operoitaisiin jo valmistuneet tuulivoimalat. MTK:n mielestä lakiin pitäisi rakentaa sellainen mahdollisuus, että vakuus on siirrettävissä kunnalle tai kunta voisi velvoittaa asettamaan vakuuden, jos sellaista ei ole myös olemassa olevilla voimaloilla. Maanomistajan hyväksi tehtyä vakuutta ei voida pakottaa siirtämään, vaan siirtäminen osittain tai kokonaan pitää perustua maanomistajan ja tuulivoimayhtiön yhteiseen suostumukseen. Maanvuokra- ja käyttöoikeussopimuksissa on voitu sopia vakuuden käyttämisestä myös muuhun kuin purkamiseen, esimerkiksi vuokrarästeihin. MTK:n mielestä kunnille voidaan asettaa toissijainen purkuvelvollisuus myös nyt tuotannossa olevien tuulivoimaloiden osalta lakiluonnoksen 2.2§:n mukaisesti, kun

kunnalle osoitetaan vakuus tehtävän suorittamiseen ja toissijainen purkuvelvollisuuden mahdollinen konkretisoituminen tapahtuisi vasta tulevaisuudessa.

Kommenttinne 7 §:ään – Purkamisesta määrääminen

Era kommentarer om 7 § – Föreläggande om nedmontering

-

Kommenttinne 8 §:ään – Voimalan omistajan konkurssi

Era kommentarer om 8 § – Kraftverksägarens konkurs

-

Kommenttinne 9 §:ään – Viranomaistehtävästä kunnalle suoritettava maksu

Era kommentarer om 9 § – Avgift som betalas till kommunen för myndighetsuppgifter

-

Kommenttinne 10 §:ään – Viittaus rikoslakiin

Era kommentarer om 10 § – Hänvisning till strafflagen

-

Kommenttinne 11 §:ään – Voimaantulo

Era kommentarer om 11 § – Ikraftträdande

MTK kommentoi tätä ”kommenttinne 2–3 §:ään – Purkamisvelvollisuus ja purkamisen laajuus eräissä tilanteissa” -kohdassa.

Kommenttinne 56 b §:ään – Maatuulivoimalan purkamislupa

Era kommentarer om 56 b § – Rivningslov för landbaserade vindkraftverk

MTK toi esille purkamisvelvollisuutta ja purkamisen laajuutta käsittelevässä kommenttiosuudessa havainnon ja huolen kunnan kaksoisroolista purkamisluvan käsittelijänä ja toissijaisena purkamisvelvollisena. Lakiluonnoksen 3.1§ mahdollistaa myös sen, että kunta voisi lakiluonnoksen 2.2§:n mukaisessa tilanteessa määrätä itselleen lievemmän purkamisvelvoitteen taloudellisin motiivein perustellen purkamisesta syntyvillä ympäristöhaitoilla ja lopulta jättäen haitat maanomistajalle. Tätä MTK pitää kaksoisroolia ongelmallisena ja MTK on esittänyt ratkaisuehdotuksen epäkohdan korjaamiseksi edellä mainitussa kommenttiosuudessa.

Kommenttinne koskien muita rakentamislain muutettavaksi ehdotettavia pykälä

Era kommentarer om övriga paragrafer som föreslås bli ändrade i bygglagen

-

Kommenttinne koskien maatuulivoimalan rakentamista koskevaan lupahakemukseen liitettävää selvitystä voimalan purkamisen kustannuksista

Era kommentarer om den utredning av kostnaderna för nedmontering av ett landbaserat vindkraftverk som fogas till ansökan om tillstånd att bygga ett landbaserat vindkraftverk

-

Kommenttinne vaikutusten arviointiin

Era kommentarer om bedömningen av konsekvenserna

-

Muut kommenttinne hallituksen esitysluonnoksen yleisperusteluihin (luvut 1–12, lukuun ottamatta lukuja 4.2 Pääasialliset vaikutukset ja 7 Säännöskohtaiset perustelut)

Övriga kommentarer om den allmänna motiveringen till utkastet till regeringsproposition (kapitlen 1–12, med undantag av kapitel 4.2 Huvudsakliga konsekvenser och 7 Specialmotivering)

-

Yleiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta

Allmänna kommentarer om utkastet till regeringsproposition

-

Ikonen Juho

Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry